

č. 109 Sb. z. a n., kterým se mění zákony o mimořádné moci nařizovací ze dne 9. června 1933, č. 95 Sb. z. a n., a ze dne 15. listopadu 1933, č. 206 Sb. z. a n.:

§ 1.

(1) V hospodářském období 1934/1935 se zřetelem na cenové a jiné hospodářské poměry může býti u žita, ječmene, ovsa, mouky a jiných mlýnských výrobků vydávání dovozních listů podle zákona č. 73/1930 Sb. z. a n. na určitou dobu omezeno, po případě zastaveno anebo mohou býti sazby uvedené v § 2 téhož zákona pro zmíněné zboží sníženy a v rámci takto umožněných úspor sazby u žita, ječmene a ovsa zvýšeny. Změní-li se sazba dovozního listu vydaného na vývoz ječmene, zachová se dosavadní poměr sazeb stanovených pro dovozní listy za vývoz ječmene a sladu.

(2) Opatření podle odstavce 1 učiní ministr financí v dohodě s ministry průmyslu, obchodu a živností, sociální péče a zemědělství a vyhlásí je ve Sbírce zákonů a nařízení.

§ 2.

Nařízení toto nabývá účinnosti dne 1. srpna 1934; provedou je ministři financí, průmyslu, obchodu a živností, sociální péče a zemědělství.

T. G. Masaryk v. r.

Malypetr v. r.

Dr. Beneš v. r.	Dr. Czech v. r.
Dr. Černý v. r.	Dr. Hodža v. r.
Dr. Trapl v. r.	Bradáč v. r.
Dr. Krčmář v. r.	Dr. Meissner v. r.
Dr. Dérer v. r.	Dr. Spina v. r.
Dostálek v. r.	Dr. Franke v. r.
Bechyně v. r.	Dr. Šrámek v. r.

184.

Vládní nařízení

ze dne 13. července 1934,

kterým se prodlužuje platnost dovozních listů vydaných v době od 1. července 1933 do 31. prosince 1933.

Vláda republiky Československé nařizuje podle čl. I zákona ze dne 21. června 1934, č. 109 Sb. z. a n., kterým se mění zákony o mimořádné moci nařizovací ze dne 9. června 1933, č. 95 Sb. z. a n., a ze dne 15. listopadu 1933, č. 206 Sb. z. a n.:

§ 1.

Doba platnosti dovozních listů stanovená podle § 3 zákona ze dne 5. června 1930, č. 73

Sb. z. a n., o dovozních listech, prodlužuje se u dovozních listů, vydaných v době od 1. července 1933 do 31. prosince 1933, o šest měsíců.

§ 2.

Nařízení toto nabývá účinnosti dnem vyhlášení; provede je ministr financí v dohodě s ministry průmyslu, obchodu a živností a zemědělství.

T. G. Masaryk v. r.

Malypetr v. r.

Dr. Beneš v. r.	Dr. Czech v. r.
Dr. Černý v. r.	Dr. Hodža v. r.
Dr. Trapl v. r.	Bradáč v. r.
Dr. Krčmář v. r.	Dr. Meissner v. r.
Dr. Dérer v. r.	Dr. Spina v. r.
Dostálek v. r.	Dr. Franke v. r.
Bechyně v. r.	Dr. Šrámek v. r.

185.

Vládní nařízení

ze dne 13. července 1934,

kterým se částečně mění ustanovení § 5 zákona ze dne 24. června 1932, č. 105 Sb. z. a n., o zřizování provozoven na výrobu cukru z řepy.

Vláda republiky Československé nařizuje podle čl. I zákona ze dne 21. června 1934, č. 109 Sb. z. a n., kterým se mění zákony o mimořádné moci nařizovací ze dne 9. června 1933, č. 95 Sb. z. a n., a ze dne 15. listopadu 1933, č. 206 Sb. z. a n.:

Čl. I.

Lhůta „dnem 31. srpna 1934“, stanovená v § 5 zák. č. 105/1932 Sb. z. a n., nahrazuje se lhůtou „dnem 31. prosince 1935“.

Čl. II.

Nařízení toto nabývá účinnosti dnem vyhlášení; provedou je ministři průmyslu, obchodu a živností a financí ve shodě se zúčastněnými ministry.

T. G. Masaryk v. r.

Malypetr v. r.

Dr. Beneš v. r.	Dr. Czech v. r.
Dr. Černý v. r.	Dr. Hodža v. r.
Dr. Trapl v. r.	Bradáč v. r.
Dr. Krčmář v. r.	Dr. Meissner v. r.
Dr. Dérer v. r.	Dr. Spina v. r.
Dostálek v. r.	Dr. Franke v. r.
Bechyně v. r.	Dr. Šrámek v. r.

186.

Vládní nařízení

ze dne 13. července 1934

o některých opatřeních, týkajících se chovu a výkrmu vepřového dobytka.

Vláda republiky Československé nařizuje podle čl. I zákona ze dne 21. června 1934, č. 109 Sb. z. a n., kterým se mění zákony o mimořádné moci nařizovací ze dne 9. června 1933, č. 95 Sb. z. a n., a ze dne 15. listopadu 1933, č. 206 Sb. z. a n.:

§ 1.

Držeti plemenné prasnice a používati jich k chovu jsou oprávněni pouze zemědělci.

§ 2.

(1) Zemědělec může držeti a chovati pouze tolik plemenných prasnic a vepřů na výkrm, kolik jich sám ve svém podniku vyrobenými krmivými jako základními může vyživiti.

(2) I za splnění podmínky uvedené v odstavci 1 může zemědělec držeti a k chovu používatí nejvýše 10 plemenných prasnic a vykrmovati současně nejvíce 50 vepřů.

(3) Nezemědělec smí současně držeti na výkrm nejvýše 2 vepře. Mlékárny, mlýny, vojenská zátiší a podobné ústavy a podniky, kterým to bude přiznáno okresním úřadem po návrhu zemědělské rady, v zemi Podkarpatoruské po návrhu zemědělské komory v Užhorodě, mohou držeti takový počet vepřů na výkrm, na kolik jim stačí jako základní krmivo odpadky v podnicích a ústavech těch získané, nejvýše však současně 20 vepřů; ministerstvo zemědělství může v jednotlivých případech povolití zvýšení tohoto počtu.

(4) Do počtu vepřů na výkrm nezapočítávají se selata ve stáří do 12 týdnů.

§ 3.

Výjimky z ustanovení, že zemědělec nesmí chovati více než 10 plemenných prasnic, povoluje po vyjádření příslušné zemědělské rady, v zemi Podkarpatoruské po vyjádření zemědělské komory v Užhorodě, zemský úřad podle směrnic vydaných ministerstvem zemědělství. Zemědělské rady a zemědělská komora v Užhorodě jsou povinny slyšeti zájmové chovatelské organizace a při svém vyjádření přihlížeti k hospodářským poměrům a k chovatelským potřebám.

§ 4.

(1) Vyžadují-li toho hospodářské poměry, vydají zemské úřady nařízením všeobecné směrnice ku provedení ustanovení § 2, odst. 1 podle pokynů, daných ministerstvem zemědělství.

(2) Stejným způsobem mohou býti stanoveny výjimky z ustanovení § 2. Při tom možno počet plemenných prasnic omeziti podle výrobních oblastí a v jednotlivých velikostních skupinách zemědělských podniků i pod výši stanovenou v § 2, odst. 2 a určití se zřetelem ke stavu plemenných prasnic, zjištěnému soupisem hospodářského zvířectva v předchozích létech, jaký počet plemenných prasnic smí býti v jednotlivém zemědělském podniku držen. Další omezení v držení vepřů na výkrm u nezemědělců jest však vyloučeno.

§ 5.

(1) Zemědělci ve smyslu tohoto nařízení jsou osoby, které se vůbec nebo převážně živí hospodařením na zemědělských pozemcích vlastních, zpachtovaných nebo daných do užívání.

(2) Zemědělcům podle tohoto nařízení jsou na roveň postaveny zemědělské podniky právnických osob nebo jiných majetkových podstat, pokud se nejméně 3 roky, počítajíc zpět od účinnosti tohoto nařízení, zabývaly chovem vepřového dobytka.

(3) Má-li zemědělec (odstavec 1) nebo právnické osoby nebo majetkové podstaty (odstavec 2) několik hospodářských jednotek samostatně obhospodařovaných (dvorů, statků), jest posuzovati každou tuto jednotku podle tohoto nařízení samostatně; při tom jest přípustno chov plemenných prasnic nebo výkrm vepřů z několika hospodářských jednotek téhož podnikatele soustřediti i v jednom místě.

§ 6.

Obecní úřady a „Komise pro chov hospodářských zvířat“, ustanovené podle § 2 zákona ze dne 2. července 1924, č. 169 Sb. z. a n., o plemenitbě hospodářských zvířat, a to koní, skotu, vepřů a ovcí, jsou povinny spolupůsobiti při provádění tohoto nařízení.

§ 7.

Omezení v držení plemenných prasnic a vepřů na výkrm podle §§ 1 a 2 musí býti v jednotlivých podnicích provedeno nejpozději do 30. prosince 1934.